

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως

Πρὸς τὸ Πανελλήνιον.

Με δυσαρέσκειάν της ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι ἄθγωποι φιλοτάραχοι, διὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς, διέσπειραν εἰς Ναύπλιόν φήμας ψευδεῖς, περὶ πραγμάτων διόλου ἀνυπάρκτων.

Ἡ ἐπιτροπὴ, τὴν ὁποίαν αἱ ψευδεῖς αὗται φῆμαι ἀποβλέπουσιν πλαγίως, διακηρύττει πρὸς τὸ πανελλήνιον, ὅτι πιστὴ εἰς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας παρέλαβεν ἀπὸ τὴν Γ. τῶν Ἑλλήνων ἐθνικὴν συνέλευσιν, τὰς ἡκολούθησεν ἀπαρταλεύτως, χωρὶς ὅ ἀπομακρυνθῇ οὐδ' εἰς τὸ παράμικρότερον.

Οἱ Ἕλληνες ἠξεύρουσιν, ὅτι αἱ ὁδηγαί αὗται εἶναι κατὰ πάντα ἐναντίαι τῶν πλασμάτων, τὰ ὁποῖα οἱ σπερμολόγοι καὶ ταραχοποιοὶ διέδωκαν, καὶ καθεὶς καταλαμβάνει, πόσον οἱ διαφημιζόμενοι λόγοι εἶναι ψευδεῖς καὶ ἀνυπάρκτοι, ἐπινενοημένοι μόνον διὰ ὅ ἀπατήσουσιν καὶ νὰ ταραξοῦν τὸν λαόν· καὶ τοῦτο θέλει φανερὰ σαφέστατα ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἕλληνες! ἡ ἐξαετὴς πείρα σᾶς ἐδίδαξε, ποσάκις οἱ ταραχαῖαι ἔφεραν εἰς προφανή κίνδυνον τὰ γενικὰ καὶ μερικὰ συμφέροντά μας· εἶναι πλέον καιρὸς νὰ τοὺς γνωρίσητε, καὶ ἀντὶ νὰ προσέχητε εἰς τὰς ράδιουργίας των, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ τὰς παγίδας των, αἱ ὁποῖαι φεβρῶν τὸν παντελῆ ὄλεθρον.

Ἐν Αἰγίνῃ τὴν 22 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Πρόεδρος

Πανοῦτζος Νοταζᾶς. Ἄρτης Πορφύριος.

Ἐμ. Ξένος. Βασίλειος Ν. Μπουδύνης.

Γεώργιος Αἰνιάν. Ἀναστάσιος Λόντος.

Σπυρ. Καλογηρόπουλος. Γεώργιος Δαρειώτης.

Χρῆστος Βλάσης. Ἀναγν. Κοπανίτζας.

Ν. Βελισσάριος. Ν. Ρενιέρης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Χ. Κλονάρης

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

{Τ.Σ} Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Χ. Κλονάρης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἀναγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ πανελλήνιον, ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης ἔφθασεν εἰς Ἐλευσίνα, καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο στράτευμα, τὸ ὁποῖον εὐλόγησεν ὁ Ὑψιστος, καὶ ἐστεφάνωσεν ἡ Νίκη κατ' αὐτὸν τὸν Παρνασσόν.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἐγνώριζε κάλλιστα, ὅτι ἡ παρουσία του εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦτον ἀναγκαιοτάτη· ἀλλ' ἔπρεπε πρότερον νὰ ἀσφαλίσῃ ὅσους τόπους ἠλευθέρωσεν, καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ ὅλας τὰς ἀναγκαῖας θέσεις εἰς τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα, ὡς θέλομεν ἀναγγεῖλαι ἐπομένως, καὶ ἔπειτα νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν ἡσυχῶς. Ὅσα μέτρα ἔλαβε δεικνύουσι μεγάλην φρόνησιν, καὶ στρατηγικὴν τφόντι ἐπιστήμην. Εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο ἐλεεινὴν κατάστασιν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ κλεινοῦ Μεσολογγίου ἡ στερεὰ Ἑλλάς, τοιοῦτου γενικοῦ ἀρχηγοῦ ἦτον χρεῖα, καὶ ἡ Διοίκησις δὲν ἠμώρει νὰ κάμῃ καλητέραν παρὰ τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἐκλογὴν. Ἐνεπίστευσεν εἰς τὸν Καραϊσκάκην τὴν ἐλευθέρωσιν τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ δὲν ἠπατήθη εἰς τὴν ἐκλογὴν.

Ἐν ἔργον μένει ἀκόμῃ εἰς τὸν Καραϊσκάκην, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ λύσις τῆς πολιορκίας τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἡ καταστροφὴ τοῦ ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν στρατεύματος. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρία του θέλουσι κατορθώσῃ καὶ τοῦτο. Ἡ βοήθεια τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Διοικήσεως καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔστωσαν μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀγωνιζομένων ἀρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν.

Καὶ ἄλλοτε ἔδειξαμεν δημοσίως, πόσῃ χαρὰν αἰσθανόμεθα βλέποντες καθιστάμενα, καὶ μεταξὺ τῶν πολεμικῶν ταραχῶν, παιδευτήρια, καὶ ἤδη πάλιν δεικνύμεν τὸ αὐτὸ αἶσθημα, μαθαίνοντες ὅτι καὶ εἰς τὴν ὠραίαν Νάξον ἐσυστάθη τοιοῦτο.

Ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς Φανερωμένης, Κύριος Δωρόθεος Τζώτης, ζήλω πατριωτικῶ κινούμενος, φκοδομήσατο ἐπίτηδες σχολεῖον κατὰ τὸν ἀλληλοδιδασκικὸν τρόπον εἰς τὴν Νάξον, ἐντὸς τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου, εἰς τὸ μετόχιον τῆς ἁγίας Κυριακῆς, καὶ μετὰ πολ-

λῆς τῆς προθυμίας ἐξώδευσεν εἰς τοῦτο ἐξ ἰδίων ὁ εὐ-
λογημένος αὐτὸς πολίτης.

Ὁ κτίστης τῆς σχολῆς ταύτης προσκαλεῖ τοὺς συμ-
πολίτας του νὰ δεῖξωσι τὴν αὐτὴν προθυμίαν εἰς τὴν
ἐπιστολὴν τῶν τέκνων των εἰς αὐτὴν, ὅσην αὐτὸς ἔ-
δειξεν εἰς τὴν σύστασιν αὐτῆς. Καὶ τίς πατὴρ ἢ μή-
τηρ δὲν θέλει ὑπακούσει εἰς μίαν τοιαύτην σωτήριον
πρόσκλησιν;

Ὁ Δεμελιωτὴς τῆς σχολῆς ἐφρόντισε καὶ περὶ διδα-
σκαλοῦ, ἱκανοῦ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς νεολαίας κατὰ
τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθωδον, καὶ ὡς τοιοῦτον εὗρηκε
τὸν Κύριον Βασίλειον Κυδωνίαν, ὅστις καὶ ἐσχεδιάσε
τὴν νεκτίστην ταύτην σχολήν. Ὁ Δεμελιωτὴς ὑπόσχε-
ται καὶ νὰ πληρώσῃ τὸν διδάσκαλον κατ' ἔτος ἐκ τοῦ
τεγέματος τοῦ μοναστηρίου του, καὶ δὲν εὐχεται ἄλ-
λο εἰμὴ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν του προκό-
πτουτα εἰς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ τί ἄλλο
φιλανθρωπότερον ἢ μπόρει τις νὰ εὐχεθῇ;

ὑπόσχεται προσέτι ὁ σεβάσμιος πατὴρ νὰ διδάξῃ
καὶ ἰδίως εἰς τοὺς προδεδικότας μαθητὰς τὴν Γραμματικὴν.

Ἡ πρὸς τοὺς Ναξίους γινομένη πρόσκλησις εἶναι γραμ-
μένη ἀπὸ 21 Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ
λυπούμεθα ὅτι μόλις τώρα ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς.

Ἀναγγέλλοντες ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημε-
ρίδος δύο τινὰ εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας·
πρῶτον, νὰ ἴδωμεν πολλαπλασιαζόμενα τὰ σχολεῖα εἰς
τὴν Ἑλλάδα· καὶ δεύτερον, νὰ εὕρῃ πολλοὺς μιμητὰς
ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος τῆς Φανερωμένης, καὶ μάλι-
στα εἰς τοὺς συναδελφούς του· εἶναι καὶ αὐτοὶ πολῖται,
καὶ χρεωστοῦσι νὰ συνεργῶσιν εἰς ἀφέλειαν τῶν συμ-
πολιτῶν των, καὶ μάλιστα διὰ τῆς μεταδόσεως τῆς
παιδείας καὶ τῶν ὁσθῶν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς ἀρχῶν
εἰς τὴν νεολαίαν. Εἶθε!

Πρὸς τοὺς παροικούντας εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ
τὰς νήσους συμπολίτας μας, πολίτας καὶ χωρικοὺς.

Φίλτατοι συμπατριῶται!

Ἐπειδὴ ἀπὸ τοὺς προεκλεχθέντας πληρεξουσίου τῆς
ἐπαρχίας μας Λεβαδίας, ὁ μὲν Κύριος Ἰωάννης λο-
γοθέτης ἀπέθανεν, ὁ δὲ Κύριος Ἀναγνώστης Λαζαρό-
πουλος εἶναι ἀπὼν, καὶ εἶναι χρεῖα νὰ ἐκλεχθῶν ἄλ-
λοι πληρεξούσιοι εἰς τὸν τόπον ἐκείνων, διὰ νὰ πα-
ρευρεθῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν, ἣ ὅποια μέλλει νὰ
ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας της, καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῶν
πληρεξουσίων, καθὼς καὶ τῶν παραστατῶν, διὰ νὰ
ᾤναι νόμιμοι, εἶναι χρεῖα νὰ γίνωνται συστηματικῶς
μέ τοπικὴν συνέλευσιν ἀπὸ τοὺς νομίμους ἐκλογεῖς
τῆς ἐπαρχίας, οἱ ὅποιοι χρεωστοῦν νὰ φέρωσι ἐκλε-
κτερικὰ ἔγγραφα, διὰ τοῦτο ἅμα ὅπου μετὰ τὴν θείαν
βοήθειαν κατεστράφησαν οἱ ἐχθροὶ, ἐφρόντισεν ἡ ἐ-
παρχία μας νὰ ἐκλέξῃ τοὺς νομίμους πληρεξουσίου καὶ
παραστάτας της.

Ὅθεν καὶ συνελθόντες εἰς ἓν οἱ νόμιμοι ἐκλογεῖς
ἅλων τῶν ἐλευθέρων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας, φέ-
ροντες τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτορικὰ ἔγγραφα, συνεκρο-

τήσαμεν τοπικὴν συνέλευσιν, καὶ μὲ κείνη καὶ ἐ-
λευθέραν Δέλησιν ἐκλέξαμεν παμφηφεὶ πληρεξουσίου
καὶ παραστάτας τῆς ἐπαρχίας μας τοὺς συμπολίτας
μας Κυρίους Ἐμμανουὴλ Σπυριδωνος, καὶ Λουκᾶν
Ἀλεξανδρῆν.

Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς ἐπαρχίας μας κατὰ χρέος
πατριωτικὸν κοινοποιούντες καὶ πρὸς σᾶς τοὺς παροι-
κούντας συμπατριώτας μας, σᾶς προσκαλοῦμεν ἐκ μέ-
ρους τῆς πατρίδος σας, νὰ γνωρίσητε αὐτοὺς τοιοῦτους,
ὅποιους ἡ ἐπαρχία ἐγκρίνασα ἐκλέξεν, καὶ νὰ ὑπο-
γράψητε τὰ ἀνὰ χεῖρας των πληρεξούσια καὶ παρα-
στατικά γράμματα τῆς ἐπαρχίας μας διὰ νομίμων
ἐκλογέων σας.

Δὲν πιστεύομεν ποτὲ, ἀδελφοί, νὰ καταδεχθῆτε νὰ
περιπλεχθῆτε εἰς φαρτίαν ἄλλων σπουδαρχούντων συμ-
πολιτῶν μας, καὶ ἀντιτείνοντες εἰς τὴν κοινὴν Δέλησιν
καὶ φωνὴν τῆς πατρίδος σας νὰ ἀντιπράξῃτε εἰς τὴν
νόμιμον ταύτην ἐκλογὴν μας· διότι καλῶς γνωρίζετε,
ὅτι ἡ ἐπαρχία, ἡ ὅποια ἐδοκίματε καὶ δοκιμάζει
ὅλα τὰ ἔαση, καὶ καταπαλαίει ἀκαταπαύστως μετὰ
τοὺς ἐχθρούς, καὶ καθ' ἐκάστην κάμνει τόσας θυσι-
ας, καὶ ἡ ὅποια παραβαλλομένη μετὰ σᾶς τοὺς παροι-
κούντας συμπατριώτας μας εἶναι εἴκοσιν ὡς πρὸς ἓν,
ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐκλογῶν περισσότερον ἀπὸ
κάθε ἄλλον, καὶ δὲν ἢμπορεῖτε νὰ ἀρνηθῆτε, ὅτι πάλιν
εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς τῆς πατρίδος σας μαζὴ μετὰ
ἡμᾶς μέλλετε νὰ κατοικήσητε.

Ἄλλ' ἂν τυχὸν τινὲς τῶν παροικούντων συμπατριω-
τῶν μας ἀντιτείνοντες εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον δὲν ἤθελον
δεχθῆ τὰς νομίμους αὐτὰς ἐκλογὰς τῆς ἐπαρχίας μας,
καὶ Δελήσουν νὰ κάμουν φαρτίαν καὶ κόμματα, ἡμεῖς
διαμαρτυροῦμεθα ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας μας δημο-
σίως ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἐναντίον τῶν τοιούτων συμπα-
τριωτῶν μας, καὶ τῶν τοιούτων αὐτῶν παρανόμων πράξεων.

Σᾶς ἀσπάζόμεθα ἀδελφικῶς, καὶ μένομεν.

Τὴν 29 Δεκεμβρίου 1827. Δίστομεν.

Οἱ νόμιμοι ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας.

Οἱ ἐκλογεῖς τῶν διατριβόντων Γιάννης Κόλια.
τῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Κυρ-
ἐπαρχίας κατοίκων τῆς πρω-
γιακίου.

τενύσης. Ἀλεξανδρῆς Οἰκονόμου.

Ἀντώνιος Γεωργαντᾶ. Γιάννης Γιάννη.

Νικόλαος Νερουτζόπουλος. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-
λεως Διστίμου. Σούρμωτης.

Γεώργιος Σπάρος.

Παπᾶ Ἀναστ. Οἰκονόμου. Γιαννάκης Καλομοίρης.

Παπᾶ Ἰωάννης Λουκάς. Οἱ ἐκλογεῖς τῶν χωρίων

Ἀναγνώστης Σφουντούρης. Ἀγίου Βλασίου, Μάλτας

Βασίλης Περγαντᾶς. καὶ Μέρας.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου Δημήτριος Κούτρος.

Στηρίου. Γεροπαναγιώτης.

Χαραλάμπης Ἀναγνώστου. Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-

Χαραλάμπης Ράπτης. ρίου Ἀγίας Δερουσαλῆς.

Εὐγένιος Ἡγούμενος.
Νεκτάριος Προηγούμενος.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-
ρίου Ἀγίας Μαρίνης.
Παπᾶ Καλλίνικος.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-
λεως Ῥάχιδας.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου
Ζερίτζα.

Γεωργάκης Σιδεράς.
Ἰωάννης Ἀλεξανδρῆς.

Παπᾶ Παναγιώτης.
Κωνσταντῆς Βασίλης.

Λουκάς Λαζαρόπουλος.
Γεωργῆς Σακκελάρης.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου
Κούκουρα.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου
Βελίτζης.

Στάθης Γιάννη Κουκουραῖος,
διὰ χειρὸς ἐμοῦ Παπᾶ

Ἀναγνώστης Σιουλῆς.
Γιαννάκης Βασιλικός.

Ἀναστασίου Οἰκονόμου.
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-
ρίου τοῦ ἐσίου Λουκά.

Παναγιώτης Σταμάτης.
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου

Ἡγούμενος Θεοδόσιος.
Παρθένιος.

Κακισίου.
Ἰωάννης Κόλιας.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μοναστη-
ρίου Ταξιάρχων.

Θανάσης Γκυλιαμάτης.

Ματθαῖος Ἡγούμενος.

Οἱ ἐκλογεῖς τῆς κωμοπό-
λεως Δαδίου.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου
Ἀγίας Μαρίνης.

Παπᾶ Λουκάς Ἀγγελινός.
Γιαννάκης Παπᾶ Θανάσης.

Γιάννης Γερόγεωργης.
Μόσκοβος Παναγιώτης.

Δημήτριος Λόγης.
Ἀναγνώστης Κουγιατζός.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου
Μπισχενίου.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου

Παπᾶ Δημήτρης Γκίκα.
Ἀναγνωστάκος.

Δαύλιας.
Παπᾶ Δημήτρης.

Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μονα-
στηρίου Δομποῦ.

Παπᾶ Νικόλαος Εὐσταθίου.

Ἡγούμενος Θεοδόσιος.
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ χωρίου

Ἀναγνώστης Παπᾶ Σιδερη.

Γρηγόριος.
Οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μονα-
στηρίου Δαδίου.

Χόστια.
Παπᾶ Ἀγγελῆς.

Ἰω. Ἡγούμενος.

Γιαννάκης Μανιώτης.
Κότζος Σωτήριχος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον καὶ αὐτογνώμον τῶν ὑπο-
γραφῶν τῶν νομίμων ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας Λεβαδίας.

Τὴν 3 Ἰανουαρίου 1827 Ἀσπρα ὁσπίτια
Ἡ ἐφορία Λεβαδίας.

Ἰω. Κόλιας
Βασίλης Περγαντᾶς.

Γιαννάκης Βασιλικός.
Οἱ ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Τὴν 25 Ἰανουαρίου 1827 Ἀσπρα ὁσπίτια.

Ἰω. Κόλιας
Βασίλης Περγαντᾶς.

Γιαννάκης Βασιλικός.

Συνέχεια

τοῦ εἰς τὸν προηγούμενον Αριθ. διακτεπόντος λόγου
τοῦ Κ. Καννίγγη.

Ὁ Κ. Καννίγγης μετὰ τὴν ἀνάκρισιν τῶν μεταξὺ

Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας συνθηκῶν, δεικνύει ὅτι οἱ
ὑπουργοὶ δὲν ἐβράδυναν ὀλοτελῶς ἀπὸ τοῦ νὰ κάμω-
σιν εἰς τὴν βουλὴν τὴν κοινοποίησιν ταύτην.)

• Εἶναι βέβαιον, λέγει ἀκολουθῶς, ὅτι τὴν τρίτην τοῦ
Δεκεμβρίου ἔλαβον παρὰ τοῦ πρέσβους τῆς Πορτογαλλίας
τὴν περὶ βοήθειας ἄμεσον αἴτησιν ἀπὸ μέρους τῆς κυ-
βερνήσεώς του. Τότε ἀπεκρίθημεν ὅτι, ἂν καὶ ἔφθασαν
καὶ εἰς ἡμᾶς φῆμαι ἐκ Γαλλίας καὶ ἄλλων μερῶν τῆς
ἡπείρου περὶ τῶν εἰς τὴν Πορτογαλίαν συμβάντων,
πλὴν δὲν ἡμεῖς ἀκριβῶς πληροφορημένοι, δὲν εἰχόμεν
ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων, ἀναγκαίαν εἰς τὸ νὰ
μᾶς πείσῃ νὰ κάμωμεν εἰς τὴν βουλὴν κάμμειαν κοινο-
ποίησιν.

• Τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἐμάθεμεν τέλος αὐ-
θεντικῶς τὰ πράγματα, καὶ τὸ σάββατον ἐγένετο, ἡ
ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως. Τὴν κυριακὴν ἐπεκυρώθη
ἡ ἀπόφασις αὕτη παρὰ τῆς Ἀ. Μ., καὶ τὴν δευτέ-
ραν ἐκοινοποιήθη εἰς τὴν βουλὴν διὰ τῆς ἀγγελίας, καὶ
τὴν ὥραν ταύτην, καθ' ἣν ὁμιλῶ εἰς τὴν βουλὴν, τὰ
στρατεύματα κινεῖνται, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Πορ-
τογαλίαν. (Μεγάλα ἐπευφημήματα.) Νομίζω ὅτι
κατὰ ταῦτα δὲν ἡμπορεῖ τις νὰ προσάψῃ κάμμειαν ἐπι-
λήψιμον ἀργοπορίαν εἰς τὴν κυβέρνησιν.

• Όταν ἄλλοτε ἐξήτησαν οἱ Πορτογάλλοι βοήθειαν
ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, ἡ τακτικὴ καὶ συνταγματικὴ
ἐξουσία τῆς μοναρχίας ἦτον παρατεθειμένη εἰς τὴν θέ-
λησιν τοῦ ἡγεμόνος ἡ ἐκφρασις τῆς φιλότητός του ἦτον
ἀποχωρῶσα ἐγγύησις· ἀλλ' ἀφ' οὗ τὸ πολίτευμα μετε-
βλήθη, χρέος τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἀγγλίας ἦτον νὰ
πληροφορηθῶσιν, ἂν ἡ αἴτησις τῆς βοήθειας προήρχετο ἀπὸ
τῶν νομίμων καὶ ἀνηκουσῶν ἐξουσιῶν. Πρὸ τῶν νὰ ὑπε-
φέρωμεν, νὰ πατήσῃ στρατιώτης Ἀγγλος εἰς τὰ χώ-
ματα τῆς Πορτογαλλίας, ἐνόμισα χρέος μου νὰ πλη-
ροφορηθῶ, ὅτι ἡ παρὰ τῆς νομοτελεστικῆς ἐξουσίας
γενομένη αἴτησις ἐπεκυρώθη παρὰ τῶν κατὰ τὸ σύν-
ταγμα διωρισμένων ἐξουσιῶν καὶ μόλις σήμερον τὸ
πρῶτ' ἔλαβον κοινοποίησιν περὶ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς
παρὰ τῶν Πορτογαλικῶν βουλῶν. Ἄν οἱ ὑπουργοὶ ἐ-
λάβανον προτῆτερον μέτρα, τοῦτο ἤθελεν εἶναι ἔργον
παραφορᾶς· ἔδειξαν πᾶσαν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ βοηθή-
σωσι τὴν Πορτογαλίαν, ἀλλ' ἔλαβον τὰ εἰς προφύλα-
ξιν ἀρμόδια μέτρα, διὰ νὰ μὴν ἐμβάλωσιν εἰς κίν-
δυνον τὸν τόπον τοῦτον, ἐμπλέκοντες αὐτὸν εἰς ἀνωφελεῖς
μέτρα, ἢ ἐκθέτοντες τὰ στρατεύματά του εἰς κακὴν
ὑποδοχὴν ἐν Λισσαβῶνι.

(Ὁ Κ. Καννίγγης ἀναγγέλλει ὅτι, ἐπειδὴ αἱ βουλαὶ τῆς
Πορτογαλλίας ἔδωκαν δι' ἐπιφωνήσεως τὴν ἀδειαν εἰς τὸ
νὰ ζητηθῶσι ξένα στρατεύματα, ἡ συνταγματικὴ ἐπι-
κύρωσις ἐδόθη εἰς τὸ αἶτημα. Δεικνύει ἐκ τῶν πραγ-
μάτων ὅτι ὁ καιρὸς τῆς συμμαχίας ἐφθασεν.)

• Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, λέγει ἀκολουθῶς, νὰ ἀναμι-
χθῶμεν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Πορτογαλλίας πράγματα,
οὔτε νὰ γενῶμεν μεσίται μεταξὺ δύο μερῶν· ἀλλ' εἰς
τὴν παρούσαν περίστασιν, ἠθέλαμεν ἐπικυρώσει παρὰ
λελυμένην ἠθικὴν, ἂν παρεκκλίναμεν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ

να βοηθήσωμεν τὸν ἡμέτερον σύμμαχον, προφασίζόμενοι ὅτι εἰ προσβάλλοντες αὐτὸν εἶναι Πορτογάλλοι· συγχορεύοντες οὕτως τοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς ὡς ἀρνηθῶσι τὴν πατρίδα των, διὰ νὰ συνδράμωσιν εἰς τοὺς σκοποὺς ἄλλου ἔθνους, καὶ ὡς ἀναλάβωσιν ἑπειτα τὰ δικαιώμα-
των ὡς πολῖται, ὅταν ἀρμόζη τοῦτο εἰς τοὺς σκο-
ποὺς των.

(Ὁ Κ. Καννίγγης, ἃς οὗ ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἶπεν ἱκανὰ, διὰ νὰ φέρῃ τὴν βουλὴν εἰς κα-
τάστασιν, ὥστε νὰ κρίνῃ ἅψ' ἑαυτῆς τὸ ζήτημα, προσ-
θετὴν ὅτι νομίζει ὅτι πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναπτύξῃ τινὰ
περιστάτικα, διὰ νὰ μὴν ἀγνοῇ τίποτε ἡ βουλὴ.
Ὁ δὲ διηγείται ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὴν Βρασιλίαν
καὶ Πορτογαλίαν ἔσχατα συμβάντα.)

Ὁ Κύριος Κ. Στουάρτος ἐπεφορτίσθη παρὰ τοῦ
αὐτοκράτορος Πέτρου νὰ φέρῃ εἰς τὴν Πορτογαλίαν
τὸ ὅποῖον ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὸ βασιλεῖον σύνταγμα. Ἡ
Βρεταννικὴ κυβένησις ἠσθάνθη ὅτι, διὰ νὰ μὴ νομί-
σῃ τις ὅτι αὐτὴ συνέταξε τὸ πολίτευμα αὐτὸ, ἔπρε-
πε νὰ μετακαλέσῃ τὸν ἐπιφορτισθέντα τὴν μετακόμισιν
αὐτοῦ. Δὲν θέλω νὰ κρίνω τὸ σύνταγμα τοῦτο, ἀν
καὶ ἡξεύρω καλῶς τί πρέπει νὰ στοχάζωμαι περὶ αὐτοῦ·
λέγω μόνον: Εἶθε τὸ δοκίμιον τοῦτο τῆς συνταγματι-
κῆς ἐλευθερίας νὰ ᾖ εὐτυχές!

(Ὁ Κ. Καννίγγης λέγει ἑπειτα ὅτι ἡ Γαλλία
ἔκαμεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν παραστάσεις ὅχι ὀλιγώτερον
ἰσχυράς παρὰ τὰς γενομένας παρὰ τῆς Ἀγγλίας,
καὶ ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας ἐδηλοποίησεν ὅτι
ἡ Ἰσπανία δὲν ἠμώρει νὰ ἐλπίζῃ βοήθειάν τινα ἐκ
Γαλλίας, ἀν ἐκινεῖτο κατὰ τῆς Πορτογαλλίας.)

Δὲν ὑπάρχει, λέγει ὁ Κ. Καννίγγης, οὐδὲ πα-
ραμικρὸς λόγος εἰς τὸ νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία
δὲν ἦτον εἰλικρινὴς εἰς ὅσα ἔπραξεν εἰς τὸ νὰ ἀναγ-
κάζῃ τὴν Ἰσπανίαν εἰς πλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών της·
καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ Γαλ-
λία ἔπραξε πᾶν ὅ,τι ἐδύνατο νὰ πράξῃ, διὰ νὰ ἐμ-
ποδίσῃ τὴν κατὰ τῆς Πορτογαλλίας ἐπίθεσιν.

(Ὁ Κ. Καννίγγης τελειώνει τὸν λόγον του κηρύττων
ὅτι, ὅσον καὶ ἂν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ τὸν πόλεμον,
ὅσον καὶ ἂν τὸν τρομάξῃ, δὲν τὸν τρομάζει διὰ τὴν
Ἀγγλίαν, ἀλλὰ διὰ τὰ ὅποια ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς
τὴν Εὐρώπην τρομερὰ ἐπακολουθήματα.)

Τρομάζω, λέγει, τὸν πόλεμον, καὶ τοῦτο εἶναι
ἀληθές· ἀλλὰ τὸν τρομάζω, διότι γνωρίζω τὴν ὁποί-
αν ἔχει ἡ Μεγάλη Βρεταννία τρομερὰν δύναμιν εἰς τὸ
νὰ διευθύνῃ τὰ πολέμια κινήματα εἰς ἐπακολουθήμα-
τα, τὰ ὅποια τρέμω καὶ νὰ φαντασθῶ.

Φοβοῦμαι μήπως ὁ πόλεμος, ὅστις θέλει ἀνάψῃ
εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐὰν ἐκταθῇ πέραν τῶν στενῶν τῆς
Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας ὁρίων, λάβῃ χαρακτῆρα
τρομερωτάτου πολέμου, πολέμου ὅχι μόνον στρατευμά-
των πρὸς στρατεύματα, ἀλλὰ γνωμῶν κατὰ γνωμῶν.
Καὶ ἡξεύρω ὅτι, ἀνίσως ἐμπλεχθῇ καὶ ἡ πατρίς ἡ-

μῶν εἰς αὐτὸν, θέλει ἰδεῖ καταταττομένους ὑπὸ τὰς ση-
μαίας της, εἰς τὸ νὰ συμμεθέξωσι τῆς πάλης, ὅλους
τοὺς δυσαρεστημένους καὶ ὅλα τὰ ἀνήσυχτα τοῦ αἰῶνος
πνεύματα, ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι, δικαίως ἢ ἀ-
δίκως, δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι εἰς τὴν παροῦσαν τῆς
πατρίδος των κατάστασιν.

Ἡ ἰδέα μιᾶς παρομοίας καταστάσεως μὲ ρίπτει
εἰς μυρίους φόβους· ἐπειδὴ δεικνύει, ὅτι ὑπάρχει δύ-
ναμις εἰς τὰς χεῖρας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας τρομε-
ρωτέρα ἴσως ἢ ὅση ἐφάνη ποτὲ εἰς ἐνέργειαν εἰς τὴν
ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀλλ' ἂν ᾖ κα-
λὸν τὸ ἔχειν γιγαντικὴν ἰσχύϊν, ἠμπορεῖ νὰ ᾖ καὶ ἐρ-
γον τυραννικὸν τὸ νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς γίγας. Ἡ
συνειδήσις ὅτι κατέχομεν αὐτὴν τὴν ἰσχύϊν καθιστάνει
τὴν ἡμετέραν πεποιθήσιν καὶ ἔργον ἡμῶν εἶναι τὸ νὰ
μὴ ζητήσωμεν παντελῶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ σπῇ ἀνα-
πτύξωμεν, ἀλλὰ μόνον κατὰ μέρος καὶ κατ' ἀποχρῶν-
τα τρόπων.

Τοιαύτην ἀγάπην πρὸς τὴν εἰρήνην ὁμολογεῖ ἡ
Ἀγγλικὴ κυβένησις· τοιοῦτο χρέος ἐμπνέουσιν εἰς αὐ-
τὴν αἱ περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεται ὁ κό-
σμος. Ἀς ὑπερασπίσωμεν τὴν Πορτογαλίαν, ὅπως
δὴποτε καὶ ἂν ᾖ οἱ ἐπιτιθέμενοι· ἐπειδὴ εἶναι ἐρ-
γον χρέους· καὶ ἂς σταθῶμεν ὅπου τελειώνει τὸ χρέος
αὐτὸ. Τάπαγομεν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, ὅχι διὰ νὰ
βασιλεύσωμεν, ὅχι διὰ νὰ κυβερνήσωμεν ἢ νὰ προστά-
ξωμεν, οὔτε νὰ ὀρίσωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ στήσωμεν ἐ-
κεῖ τὴν ἡμετέραν σημαίαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν
ἀνεξαρτησίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ. Ὅπου σταθῇ ἡ ση-
μαία τῆς Ἀγγλίας, ἡ ξένη κυριότης δὲν πλησιάζει
ποτέ.

Τὰ ἐπευφημήματα εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τούτου
διήρκεσαν εἰς πολλὰ λεπτά.

Ὁ Κύριος Ροβέρτος Οὐίλσον καὶ Μ. Οὐίλμς ὡμί-
λησαν ἀκολουθῶς, καὶ ἐπρότειναν τροπολογίας, εἰς τὰς
ὁποίας ὁ Κ. Καννίγγης ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ
ἀπάντησις αὕτη εἶναι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν μεγάλην
της ἀφέλειαν, καὶ ἐκδίδεται εἰς τὸν ἐπόμενον ἀριθμὸν.

Ἐχθὲς ἔφθασαν ἐκ Σύρας δώδεκα πληρεξούσιοι. Εἰς
τὸν ἐπόμενον Ἀριθ. θέλομεν γνωστοποιήσῃ καὶ τὰ
ὀνόματα αὐτῶν.